Sprawozdanie o obiektowości w języku Kotlin

Norbert Janas

Klasy i dziedziczenie

Klasy w języku Kotlin tworzymy podając słowo kluczowe **class** *nazwa_klasy*, po czym ciało klasy zawieramy w { }. Jeśli obok nazwy klasy postawimy () to używamy wtedy podstawowego konstruktora do którego możemy podać słowa kluczowe **val** lub **var**, dzięki czemu dla podanego w taki sposób argumentu zostaną utworzone własności .

Konstruktor podstawowy nie może zawierać żadnego kodu, dlatego możemy użyć bloku **init** { ... } do zawarcia wybranych instrukcji, ponieważ blok ten wykonuje się zaraz podczas inicjalizacji instancji klasy.

Pozostałe konstruktory deklarowane są za pomocą słowa kluczowego **constructor**, a jeśli klasa posiada również konstruktor podstawowy to każdy następny konstruktor musi odnosić się do podstawowego używając **this**.

Domyślnie każda klasa w *kotlinie* jest zamknięta na dziedziczenie (**final**) i trzeba ją 'otworzyć' w celu uzyskania funkcjonalności dziedziczenia za pomocą słowa **open**.

Aby nadpisać metodę lub pole klasy musimy jawnie to określić w klasie bazowej słowem **open**, a dopiero wtedy możemy przesłaniać w klasie pochodnej za pomocą **override**.

```
Class is base
Class is not base
Process finished with exit code 0
```

Klasy abstrakcyjne

Jeśli chodzi o klasy abstrakcyjne to są one domyślnie otwarte i nie trzeba jawnie określać ich słowem **open**. Klasę, pola oraz metody poprzedzamy słowem kluczowym **abstract**. Jeśli natomiast tego nie zrobimy są one domyślnie *nie abstrakcyjne* i musimy określić je **open** aby je przesłaniać.

```
abstract class Vehicle(var fuel: Double, var color: String){
   abstract val wheels: Int

   open fun refilFuel (){
        println("Tank is now full")
   }
   abstract fun drive()
}

class Car(fuel: Double, color: String, override val wheels: Int) : Vehicle(fuel, color){
   override fun drive() {
        println("Car is moving")
   }
}

class Bike(fuel: Double, color: String, override val wheels: Int) : Vehicle(fuel, color){
   override fun drive() {
        println("Bike is moving")
   }

   override fun refilFuel() {
        println("There is no tank")
   }
}
```

```
| Solution | Solution | Studio | Studio
```

Interfejsy

Interfejsy nie mogą przechowywać stanu, jednak w języku Kotlin można utworzyć tam **var/val**, ponieważ w kotlinie domyślnie są to *własności* (abstrakcyjne lub implementując akcesor), dla których nie tworzone są pola zapasowe. Dodatkowo zostało umożliwione aby funkcje w interfejsach posiadały ciało dopóki nie są one **final** (blokada przesłonięcia) (w klasie abstrakcyjnej metody domyślnie są **final**). (można implementować wiele interfejsów, a dziedziczyć tylko jedną klasę)

Singleton

Chcąc utworzyć singleton używamy słowa kluczowego **object** po czym podajemy nazwę singletona. Używając **object** dosłownie tworzymy klasę oraz jej jedyną instancję w jednym miejscu (jest tworzona przy pierwszym użyciu). Nie piszemy konstruktora ponieważ to kompilator tworzy jedyną instancję za nas. Po deklaracji **object** *nazwa* {... możemy projektować jak w normalnej klasie. Używamy odwołując się do *nazwa*.

Po wykonaniu *nazwa.pole/metoda* i dekompozycji kotlina do kodu javy faktycznie możemy zauważyć, że pod przykryciem java odwołuje się do instancji utworzonego przy **object** Singletona w celu pobrania zmiennej.

```
public final class Singleton {
    @NotNull
    private static String test;
    public static final Singleton INSTANCE;

@NotNull
    public final String getTest() { return test; }

public final void setTest(@NotNull String var1) {
        Intrinsics.checkParameterIsNotNull(var1, "<set-?>");
        test = var1;
    }

private Singleton() {
    }

static {
        Singleton var0 = new Singleton();
        INSTANCE = var0;
        test = "cos";
    }
}
```

'Statyczność' (companion object)

W języku Kotlin nie słowa kluczowego static, więc jeśli potrzebujemy utworzyć elementy należące do klasy, a nie instancji możemy użyć **companion object** (*opcjonalnie nazwa*). Instrukcja ta powoduje utworzenie się zagnieżdżonej klasy (singleton), która przetrzymuje elementy powiązane z klasą zewnętrzną (**companion object** może implementować interfejsy). Do elementów takiego obiektu możemy odwoływać się jakby były obiektami klasy (w której utworzony został **companion object**).